

Zitting 2000-2001

20 maart 2001

BEKNOPT VERSLAG

VERGADERING

INHOUDSOPGAVE

Actuele vragen (*Regl. art. 82*)

- van de heer André-Emiel Bogaert (Relatie Kleurennota en persoonlijk manifest van de minister-president)
met antwoord van minister-president Patrick Dewael 3
- van de heer Roland Van Goethem (Verdeling van de federale politiedotatie)
met antwoord van minister-president Patrick Dewael 3
- van de heer Didier Ramoudt (Belasting op lunaparken aan de kust)
met antwoord van minister-president Patrick Dewael 4
- van de heer Dirk Holemans (Informatie- en communicatietechnologie in het onderwijs)
met antwoord van minister Marleen Vanderpoorten 4
- van de heer Patrick Hostekint (Mensenhandel in de sport)
met antwoord van minister Renaat Landuyt 5

Actualiteitsdebat

- Maatregelen van de Vlaamse regering inzake actuele landbouwproblemen
 - Bespreking
(Sprekers : de heren Jef Van Looy, André Denys, Eric Van Rompuy, Erik Matthijs, Frans Wymeersch, Bruno Tobback, André Moreau en Jos De Meyer, mevrouw Isabel Vertriest, mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever, de heren Francis Vermeiren, André-Emiel Bogaert en Jos Bex en minister Vera Dua) 5
 - Moties van aanbeveling 16

Regeling van de werkzaamheden 17

Berichten van verhindering 17

VERGADERING VAN DINSDAG 20 MAART 2001

Voorzitterschap van de heer Norbert De Batselier, voorzitter

- *De vergadering wordt geopend om 14.04 uur.*

ACTUELE VRAGEN (Regl. art. 82)

Relatie Kleurennota en persoonlijk manifest van de minister-president

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Bogaert tot de heer Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden, over de relatie tussen de Kleurennota, de Vlaamse Conferentie en het persoonlijk manifest van de minister-president Vooruitzien.

De heer André-Emiel Bogaert : Tijdens de laatste maanden werden verscheidene initiatieven genomen. Naast de Kleurennota van de Vlaamse regering was er de idee van de voorzitter van het VEV voor een Vlaamse conferentie. Op 23 maart 2001 start de conferentie Kleurrijk Vlaanderen, waarvan het niet duidelijk is of ze gekoppeld is aan Forum 21. Ten slotte is er nog de tekst Vooruitzien van de minister-president.

Van wie gaan de verschillende initiatieven uit. Wie staat in voor de uitwerking ervan ? Het Bureau heeft op 18 december 2000 beslist dat het Vlaams Parlement zich voorlopig afzijdig zou houden van de Vlaamse conferentie.

Minister-president Patrick Dewael : De Kleurennota van de Vlaamse regering moet de aanzet zijn voor een langetermijndebat in Vlaanderen, naar aanleiding van een initiatief van de voormalige voorzitter van het VEV. De Vlaamse conferentie gaat ruimer dan het traditionele driehoeksoverleg tussen regering, werkgevers en vakbonden. Er zullen bijvoorbeeld ook problemen op het vlak van mobiliteit en leefmilieu ter sprake komen. De Vlaamse ministers nemen verantwoordelijkheid op in visiegroepen. De tekst Vooruitzien bindt alleen mij persoonlijk.

De heer André-Emiel Bogaert : De Kleurennota moet nog verder ingevuld worden. Ik kan waardering opbrengen voor de persoonlijke nota van

de minister-president. Bestaat er een verband tussen Forum 21 en de conferentie Kleurrijk Vlaanderen ?

Minister-president Patrick Dewael : Forum 21 is een denktank van een aantal academici en gewezen politici, met onder meer de heer Van Miert. Bedoeling is om op een onafhankelijke manier ideeën aan te brengen om de Vlaamse conferentie te voeden. Het Vlaams Parlement zou hierop kunnen inspelen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Verdeling van de federale politiedotatie

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Van Goethem tot de heer Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden, over een samenwerkingsakkoord met de federale overheid inzake de verdeling van de federale politiedotatie.

De heer Roland Van Goethem : Federaal minister Duquesne heeft naar aanleiding van een vraag in de Kamer laten weten dat de dotatie voor de politiezones gebaseerd zal zijn op een solidariteitsmechanisme tussen Wallonië en Vlaanderen. Vlaanderen komt er daarbij bekaaid vanaf.

Tot de politiezones die het meest van de solidariteit zullen profiteren behoren er bijvoorbeeld 8 Waalse en slechts 2 Vlaamse gemeenten. In dit kader moet er nog een samenwerkingsakkoord worden gesloten met de gewesten. Zal de minister dit voor Vlaanderen nefaste akkoord aanvaarden ?

Minister-president Patrick Dewael : Ik kan me niet uitspreken over een federale bevoegdheid. U moet daarvoor mijn collega in de Kamer interpellieren.

Er moet inderdaad een samenwerkingsakkoord gesloten worden. Ik kan me daar echter nog niet over uitspreken vooraleer de onderhandelingen erover beëindigd zijn.

De heer Roland Van Goethem : Ik had u gevraagd of u van plan bent een voor Vlaanderen nefast samenwerkingsakkoord te sluiten.

Minister-president Patrick Dewael : Ik deel uw mening over dit akkoord niet.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Belasting op lunaparken aan de kust

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Ramoudt tot de heer Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden, over de belasting op lunaparken aan de kust

De heer Didier Ramoudt : De kustlunaparken zijn slechts een aantal maanden per jaar actief. Het gaat om familiale bedrijven. Men heeft bovendien een aantal veranderingen doorgevoerd waardoor de uitbating moeilijker wordt : een aantal spelen zijn ten onrechte in een hogere klasse terecht gekomen. Ondanks het feit dat zij slechts een deel van het jaar open zijn, moeten zij voor het volledige jaar belastingen betalen. Welke maatregelen plant de minister-president om de oude classificatie te herstellen en de seizoensbelasting opnieuw in te voeren ?

Minister-president Patrick Dewael : In de vorige regeerperiode zijn er een aantal lastenverzwaringen doorgevoerd : vele spelen zijn naar categorie A doorgeschoven, wat een verviervoudiging van de belasting betekent. Daarenboven is bij een decreet van 1996 de seizoensbelasting afgeschaft. Indien men koos om 6 maanden open te zijn, eventueel verlengd met 30 dagen, was men slechts 50 procent van de belastingen verschuldigd. Dat was echter moeilijk controleerbaar.

Ik ben voorstander om dergelijke seizoensbelasting opnieuw in te voeren, maar dan moet het gaan over een aaneengesloten periode van 6 maanden onafgebroken, eventueel met toelating om open te zijn in het weekend en op feestdagen. Indien dat het geval is zou de reductie 40 procent in plaats van 50 procent bedragen. Dat is gemakkelijker controleerbaar en fiscaal billijk.

Dit standpunt is nog niet goedgekeurd door de Vlaamse regering, maar ik hoop dit eerdaags te kunnen voorleggen aan de bevoegde commissie in het Vlaams Parlement.

De heer Didier Ramoudt : Door de verzwaring van de categorie van sommige spelen, hebben bepaalde lunaparken meer slots geïnstalleerd, waardoor de nadruk meer op spelen dan op amusement komt te liggen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Informatie- en communicatietechnologie in het onderwijs

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Holemans tot mevrouw Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de ondersteuning van informatie- en communicatietechnologie in het onderwijs

De heer Dirk Holemans : Informatie- en communicatietechnologie (ICT) in het onderwijs hangt samen met andere doelstellingen van deze regering zoals het levenslang leren en e-government.

Werken met computer is gegroeid uit het engagement van enkele leerkrachten, maar meer en meer overschrijdt dit hun mogelijkheden. ICT in het onderwijs mag niet alleen gaan over voldoende uitrusting, de leerlingen moeten ook kritisch leren omgaan met de computer. Op welke manier zal de minister tegemoetkomen aan de concrete verzuchtingen van de betrokken leerkrachten ?

Minister Marleen Vanderpoorten : De implementatie van ICT in het onderwijs zit in een stroomversnelling. Dat vraagt niet alleen voldoende uitrusting, maar ook een ander soort leraar en lerarenopleiding. Het hangt bovendien samen met levenslang leren. Dat zal het totale onderwijs veranderen. In het verleden is er vooral aandacht besteed aan infrastructuur. Wij hebben de inspanningen van de vorige regering uitgebreid : meer leeftijdscategorieën en onderwijsniveaus kunnen ervan genieten. Er zijn ook regionale expertennetwerken die de leerkrachten ondersteunen en vormen. Er moeten echter nog stappen gezet worden om de scholen te ondersteunen. Een aantal scholen hebben reeds een ICT-coördinator. Zij hebben een aantal grieven geuit en vragen een organisatiestructuur per school. Ik wil mij er niet over uitspreken of dit op korte termijn wenselijk is. Wel hebben een aantal scholen nu al iemand een aantal uren vrijgesteld om de computerinfrastructuur te onderhouden.

Op 12, 13 en 14 december was er een ICT-forum. Op basis van de conclusies hiervan en op basis van een aantal enquêtes wordt nu gewerkt aan een visietekst over de toekomst van ICT in het onderwijs. Wij hopen deze tekst na de paasvakantie aan de bevoegde commissie van het Vlaams Parlement voor te leggen.

De heer Dirk Holemans : Het is goed om te kunnen

praten over een visietekst die niet enkel handelt over de hard- en software maar ook over de ondersteuning van de leerkrachten en het bijbrengen van een kritische houding aan de leerlingen.

De voorzitter : Het incident is gesloten;

Mensenhandel in de sport

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Patrick Hostekint tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over mensenhandel in de sport.

De heer Patrick Hostekint : Vorig jaar reeds stelde ik een actuele vraag naar aanleiding van een klacht bij het gerecht van 15 jonge Afrikaanse voetballers die zich gekocht voelden door hun makelaars en clubs. Het decreet op de private arbeidsbemiddeling zou zijn overtreden.

Zonder overdrijving kan men stellen dat voetbalmakelaars zich schuldig maken aan mensenhandel. Zij lokken Afrikaanse en Braziliaanse jongeren met vervalste papieren naar ons land, waar ze de jonge voetballers als koopwaar aan de clubs aanbieden. Als het handeltje mislukt, komen de jongeren in de illegaliteit terecht.

Al deze onheilsberichten werden zeer recent nog eens bevestigd door een Braziliaanse onderzoekscommissie en door de subcommissie Mensenhandel van de Belgische Senaat. Alles aan de jonge spelertjes wordt veranderd, hun leeftijd, hun naam, hun paspoort, hun afkomst, alleen hun geslacht blijft ongewijzigd, zo getuigde een commissielid. Deze subcommissie heeft zelfs een lijst bekendgemaakt van malafide makelaars en clubs. Komen op deze lijst namen voor van makelaars die eerder een erkenning kregen van het Vlaamse Gewest? Overweegt de minister om actie te ondernemen tegen deze praktijken?

Minister Renaat Landuyt : De bevoegdheden op dit vlak zijn gedeeltelijk federaal. Op Vlaams niveau beschikken we over twee bevoegdheden : het afleveren van de arbeidskaart en het afleveren van de erkenning van sportbemiddelaar. Een arbeidskaart kunnen we al na twee weken afleveren als de betrokkene minimum 18 jaar is en 90.000 frank per maand verdient.

Het zijn echter de FIFA en de Belgische voetbalbond die de spelerslicenties uitreiken en zij houden geen rekening met de arbeidskaart.

Hetzelfde probleem doet zich voor bij de erkenning als sportbemiddelaar. Ook daar houdt de voetbalbond geen rekening met de Vlaamse reglementering.

Vorig jaar al heb ik de lijst van bemiddelaars laten nakijken door de sociale inspectie en toen bleken zes makelaars niet in orde te zijn. De bond dringt nu aan op een nog strengere sociale inspectie en daar zal ik graag op ingaan, niet met de bedoeling de individuele voetballertjes te pakken, maar wel de niet erkende makelaars en hun klanten. Het wordt hoog tijd dat de voetbalbond zijn licenties afhankelijk maakt van de Vlaamse erkenningen.

De heer Patrick Hostekint : De kordate taal van de minister stemt me hoopvol. De sociale gevolgen van de gangbare praktijken zijn voor de jonge buitenlandse voetballers immers bijzonder groot. De voetbalbond neemt totnogtoe een hypocriete houding aan en moet eindelijk beseffen dat ze niet boven de wet staat. De machtige lui aan de top moeten worden gevisieerd. We hebben een goed decreet en dat moet worden nageleefd, anders moet men de licenties maar intrekken. Wij vragen dus strenge controles, in het besef dat in de andere gewesten misschien nog achterpoortjes blijven openstaan.

Minister Renaat Landuyt : Ik hoop dat mijn stadsgenoot Michel D'Hooghe bij de FIFA meer respect kan afdwingen voor de nationale wetgevingen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

ACTUALITEITSDEBAT

Maatregelen van de Vlaamse regering inzake actuele landbouwproblemen

Bespreking

De voorzitter : Aan de orde is het actualiteitsdebat over de maatregelen van de Vlaamse regering inzake actuele landbouwproblemen.

De bespreking is geopend.

De heer Jef Van Looy : De landbouw verkeert in crisis, daarover is iedereen het eens. Crisissen volgen elkaar op, na de varkenspest kwamen de dioxine, de BSE en nu het mond- en klauwzeer. De burger zit met levensgrote vragen over de kwaliteit

van zijn voedsel. Wat kan hij nog veilig eten ? Is grootschalige landbouw wel betrouwbaar ? En wat te denken van vrije handel ?

Ook de landbouwsector zelf denkt over deze vragen na, maar het lijkt me niet verstandig om in volle crisis en vanuit een emotionele reflex nu de landbouw te willen herdenken. Dat dreigt haastwerk te worden, niet gedragen door kennis van zaken en met onvoldoende oog voor het belang van consument en boer.

Laten we ons dus tot de huidige crisis zelf beperken. Op een congres bleek dat over BSE bitter weinig geweten is. Specialisten zijn het er alleen over eens dat een vernietiging van het specifieke risicomateriaal de beste preventieve maatregel is. Toch voeren we nog altijd materiaal in uit landen waar die voorzorgsmaatregel niet geldt.

Op dat congres was ook de Europese Commissie vertegenwoordigd. In verband met BSE bestond geen wetgeving of draaiboek en daardoor heeft Europa flink geïmproviseerd. Nu zijn een reglementering en een richtlijn aangekondigd, voor juni. Beide zullen echter pas in januari 2002 in de verschillende EU-lidstaten van kracht kunnen worden. Dat betekent dat het tijdelijk verbod op het gebruik van diermeel tot dan moet worden verlengd. Maar dan dringt een uniforme Europese regelgeving zich wel op.

De Europese BSE-maatregelen zijn nu drie maanden van kracht en Vlaanderen is er nog altijd niet uit hoe we een en ander gaan financieren. Terwijl Frankrijk een vleesheffing heeft ingevoerd, die marktconform is, wil de Vlaamse overheid slechts een deel van de kosten (pre)financieren. Ons vlees wordt bijgevolg duurder op de Europese markt en de boer betaalt het gelag. Vlaanderen kan niet anders dan de totale BSE-kost ten laste nemen tot er een uniforme Europese regelgeving komt of tot er een aanpak gevonden wordt die de zwakste schakel niet belast. Als er een fonds komt, zou dat moeten gespijsd worden door een retributie in de distributie. Minister Dua zou eerder gewonnen zijn voor een protocol dat alles moet doorrekenen naar de consument.

Wat is de stand van zaken in verband met de aangegane financiële engagementen ? Wat zijn de jongste afspraken in de werkgroep Dierlijk Afval ? Hoe wil de minister de beloften die ze in januari op Agriflora gedaan heeft hard maken ? Heeft de minister de mogelijkheid van een fonds of een protocol al voorgelegd aan de Vlaamse regering ?

Mond- en klauwzeer is de meest besmettelijke ziekte in de veeteelt. Ze komt wereldwijd voor. Alleen vaccinatie heeft de ziekte kunnen tegenhouden. Maar vaccineren is duur en dient jaarlijks herhaald. Bovendien kan er geen onderscheid meer gemaakt worden tussen een ziek en een gevaccineerd dier. Daarom werd 1992, onder druk van de liberalisering van de wereldhandel, in de Europese Unie gestopt met vaccineren. Een andere reden om met vaccinatie te stoppen was dat men de aanwezigheid van het lichaamsvreemde vaccin beschouwde als een kwaliteitsvermindering. Niet vaccineren maakt de veestapel echter uiterst kwetsbaar.

De Britten, de grootste tegenstanders van vaccinatie, hebben de toestand nu absoluut niet onder controle. Inmiddels is er ook een besmettingshaard ontdekt op het Vasteland. Volgens onze minister is grootschalige landbouw de oorzaak van mond- en klauwzeer. Maar wat betekent grootschaligheid in Vlaanderen, vergeleken met de voormalige Oost-Europese staatsbedrijven of de Canadese bedrijven, waar 3000 koeien per bedrijf geen uitzondering zijn en er geen mond- en klauwzeer woedt ?

Voor een boer moet het vreselijk zijn als hij heel zijn veestapel - van vaak gezonde dieren - vernietigd ziet : jaren, soms generaties selectiewerk gaan verloren. De emotionele beelden van de jongste weken zijn dan ook normaal, we hebben dergelijke tafereelen ook in het verleden beleefd. Maar nu begrijpen de meesten wel dat de ziekte enkel door een radicale aanpak kan worden gestopt. Dat minister Dua zich ijlings komt bemoeien en laat uitschijnen dat Europese beslissingen niet moeten uitgevoerd worden, is onaanvaardbaar : precies zij hanteert nu al anderhalf jaar Europa als boeman. Waarom gaat u niet mee naar de Europese Raad van landbouwministers, zoals uw Waalse collega wel doet ? Waar was u toen rond Diksmuide een schutkring gelegd werd ?

De voorbije weken zijn in Vlaanderen ook enkele rundveebedrijven afgeslacht, telkens wegens de aanwezigheid van één BSE-rund. De sector heeft u herhaaldelijk om een tussenkomst gesmeekt, omdat BSE niet overgaat van dier op dier, maar u bleef doofstom. Dat bewijst dat uw optreden in Klemskerke een zuiver politiek initiatief was.

Minister Vera Dua : Ook aan de landbouwers die door BSE getroffen zijn, heb ik mijn medeleven betuigd. De situatie in Klemskerke was echter totaal anders : daar was geen enkele aanwijzing van een infectie. Daarom heb ik geprobeerd met minister

Gabriels te overleggen.

De heer Jef Van Looy : In dit geval ging het om schapen die uit Engeland waren ingevoerd, en was de beslissing van Europa duidelijk. Een dergelijke beslissing was er niet voor de BSE-crisis.

Voorts heb ik een massa vragen over het Vlaamse landbouwbeleid. Hoever staat het bijvoorbeeld met de administratieve vereenvoudiging ? Ik stel vast dat het aantal documenten in de praktijk alleen maar toeneemt. Zo moet er bij het MAP een mestproductie- en bemestingsregister ingevuld worden. Het mestproductieregister is een loutere omrekening van het aantal dieren met de uitscheidingsnorm en heeft geen enkele meerwaarde. Het bemestingsregister lijkt logisch in de kwetsbare gebieden maar uiteindelijk is het de bodemanalyse die bepaalt of er al dan niet goed bemest is. Bovendien dient de boer de aangifte van het aantal dieren viermaal te doen. Dat moet toch mogelijk zijn met één aangifte.

Voorts zou er bij de Vlaamse Landmaatschappij (VLM) een eenloketsfunctie uitgebouwd worden. Wanneer gebeurt dat en kan dat wel bij de VLM, die bij de hervorming van de administratie naar het departement Natuur gaat.

Wat de MAP-vergoedingen in de kwetsbare gebieden betreft hebt u een mooi staaltje van onbehoorlijk bestuur geleverd. Begin december 2000 kregen de landbouwers uit die gebieden drie dagen tijd om grondstalen te laten nemen en zich te engageren voor een bepaalde beheersovereenkomst. Daartegenover stond een vergoeding die voor 1 juli uitbetaald zou worden. De administratie heeft de beheersovereenkomsten echter nog altijd niet afgehandeld. Het gevolg is dat het besluit aangepast moet worden en dat de uitbetaling van de vergoedingen uitgesteld wordt. Hoe zal de uitbetaling gebeuren ? Ook rijst de vraag of het besluit aan Europa aangemeld was.

Vorig jaar werd de superheffing voor het overschrijden van de nutriëntinhalt een jaar uitgesteld. Ondertussen zijn er al duizend bezwaarschriften tegen die nutriëntinhalt ingediend. Wanneer worden die afgehandeld ?

Minister Vera Dua : De versoepeling is op vraag van de landbouworganisaties via een decreetswijziging doorgevoerd. De definitieve uitspraak wordt uitgesteld zodat elke landbouwer zijn recht kan laten gelden. U kan dan ook niet

stellen dat de afhandeling te laat gebeurt.

De heer Jef Van Looy : We hebben gevraagd om het decreet bij te sturen, maar dat hebt u geweigerd. Dat heeft echter niets te maken met de duizend bezwaarschriften.

Als men de landbouw meer rechtszekerheid wil geven en beter wil afstemmen op het natuurbeleid, dan moet de 750.000 ha bestemd voor beroepslandbouw dringend afgebakend worden. Wanneer gebeurt dat ? Ook de mestverwerking komt traag op gang. Er is nog steeds geen duidelijkheid over het feit of Biorek al dan niet aan de normen voldoet.

Hoever staat het dossier over de regionalisering van de landbouw ? Wat betekent het voor de Vlaamse landbouwbegroting en welke verdeelsleutel wordt gehanteerd ? Hoe gaan we dat binnen Europa verdedigen ? Zijn er daarover al afspraken gemaakt ? Wordt het voorontwerp in de bevoegde commissie besproken of worden we voor een voldongen feit geplaatst ?

U hebt veel beloofd, maar er is slechts weinig gerealiseerd. De boeren hebben geleerd om veel geduld te hebben, maar ik vrees dat het stilaan opgeraakt. (*Applaus bij de CVP*)

De heer André Denys : Het is verleidelijk om de dollekoeienziekte en mond- en klauwzeer over dezelfde kam te scheren. De eerste ziekte is zeer gevaarlijk voor de mens, terwijl de tweede geen enkel gevaar oplevert. Toch is er over mond- en klauwzeer heel wat meer beroering ontstaan. Blijkbaar beroert het afslachten van veestapels mensen meer dan het sluipende gevaar voor de volksgezondheid.

De VLD steunt het voorkomingsbeleid van de federale minister. Tijdens een debat voor landbouwers ben ik er niet in geslaagd om duidelijk te maken dat het feit dat België een voortrekkersrol inzake voedselveiligheid eerder een troefkaart dan een nadeel is. Het verschil tussen België en Engeland in het bestrijden van mond- en klauwzeer illustreert echter hoe ieder risico vermeden moet worden. In België zijn slechts een aantal veestapels afgeslacht en er is nog geen ziektehaard uitgebroken. Politici mogen het algemene belang niet uit het oog verliezen.

Ik heb het er ook moeilijk mee dat om het even welk gezonde dier geslacht wordt ? Maar wie politiek

verantwoord wil handelen, moet zijn gevoelens ondergeschikt maken aan het algemene belang.

Mond- en klauwzeer vormt geen gevaar voor de volksgezondheid, maar wel voor het economische belang van de landbouwsector. Sommigen zijn van oordeel dat we alleen maar dieren mogen slachten, als er een gevaar is voor de volksgezondheid. Dat is niet alleen veterinaire onzin, maar ook ethisch onverantwoord. Bovendien mogen we nooit vergeten dat een landbouwer in de eerste plaats dieren kweekt om er zijn brood mee te verdienen.

Na het dispuut met de geitenboer in Klemskerke, had de VLD even de indruk dat minister Dua groen dienstbetoon belangrijker vindt dan politieke moed. Haar antwoord op de actuele vraag van de heer Keulen, heeft ons gerustgesteld. Voor ons is het incident gesloten.

De dolliekoeienziekte brengt niet alleen de veestapel in gevaar, maar ook de volksgezondheid. Na de hoorzitting met de heer Van Opdenbosch ben ik ervan overtuigd dat slachtafval mengen leidt tot een pathogene hutsepot. De Europese beslissing om het gebruik dierenmeel te verbieden, was wellicht electoraal geïnspireerd maar achterafgezien wel de juiste. De productieketen volledig scheiden is immers vrijwel onhaalbaar. Dat verbod heeft wellicht tot een tijdelijke crisis geleid, maar als we het correct uitvoeren kan het ook een keerpunt betekenen.

De enige juiste aanpak is die van de duurzame veehouderij. Bioveehouderij kan in het beste geval 10 procent van de huidige intensieve veehouderij vervangen. Duurzame veehouderij kan de overige 90 procent vervangen. Duurzame veehouders werken op dezelfde schaal, leveren betere kwaliteit af en werken op basis van een lastenboek. Ze laten zich controleren en zorgen ervoor dat hun dieren opspoorbaar zijn.

De heer Jef Van Looy : Ze leveren zogezegd betere kwaliteit af, maar het Europese lastenboek laat antibiotica nog altijd toe.

De heer André Denys : Ik kan u meenemen naar een kippenboerderij. Wat ik daar heb gezien, leert me dat Vlaanderen terzake een voortrekkersrol kan spelen. De overheid moet landbouwers aansporen om te evolueren in de gewenste richting door een beleid dat kwaliteit stimuleert en ziekten voorkomt in plaats van bestrijdt.

De VLD wil daarom liever niet dat overheidsgeld gebruikt wordt om dierenmeel op te slaan en te vernietigen. Daarom stellen we voor de huidige prefinanciering om te zetten in financiering en tegelijkertijd de periode van drie maanden niet te verlengen. Op die manier zorgen we voor duidelijkheid. Ik heb immers de indruk dat de markt inmiddels het nodige heeft gedaan.

De heer Eric Van Rompuy : Er komt dus geen fonds.

De heer André Denys : We kunnen die middelen beter gebruiken om de landbouw de kans te geven zich aan te passen. Ik begrijp heel goed dat zulks politieke moed vergt.

De heer Erik Matthijs : Als we dierenmeel verbieden, verliezen we onze concurrentiepositie. Die maatregel moet dan toch op Europees niveau genomen worden.

De heer André Denys : Het verbod mag voor ons op Europees niveau definitief ingevoerd worden.

De heer Erik Matthijs : De heer Van Opdenbosch heeft toch gezegd dat hij voorstander is van de gekruiste aanwending van het dierenmeel. Acht u dat niet haalbaar ?

De heer André Denys : Ik heb daar geen vertrouwen in omdat ik niet inzie hoe we de productie gescheiden kunnen houden.

De heer Jef Van Looy : De drie maanden waarin de overheid prefinancierde is sedert 15 maart voorbij en er is nog steeds geen Europese regering. Hoe moet het nu verder ? Uiteindelijk dreigt de boer opnieuw de dupe te worden.

Minister Vera Dua : U weet zeer goed dat er zo goed als een akkoord bestaat tussen alle betrokken partijen om via een protocol de markt te laten spelen. De producent mag immers niet de dupe zijn. Alleen de Boerenbond en de slachthuizen die werken voor de export liggen nog dwars.

De heer Jef Van Looy : Als u kunt garanderen dat de consument de kosten zal dragen, dan zullen we een akkoord steunen.

Minister Vera Dua : Men is bang dat de concurrentie in het gedrang zou komen in het kader van de export. Deze vrees is onterecht. Ook in

Nederland, onze belangrijkste concurrent in de varkenssector, worden de subsidies afgebouwd.

De heer Jef Van Looy : We moeten voldoende garanties krijgen dat er geen concurrentievervalsing plaatsvindt.

De heer André Denys : Het is jammer dat Europese landen elkaar beconcurreren. Ik verwacht dat Frankrijk zijn subsidiebeleid zal terugschroeven.

De heer Jef Van Looy : Frankrijk heft een vleestaks en betaalt daarmee de subsidies.

Minister Vera Dua : Pleit u dan voor een vleesheffing ?

De heer Jef Van Looy : Neen, maar wel voor een retributie op de distributie.

Minister Vera Dua : Dat is hetzelfde als een vleesheffing.

De heer Jef Van Looy : Dat hoeft niet noodzakelijk het geval te zijn.

De heer Frans Wymeersch : Enkele maanden geleden kwamen enkele slachthuizen in opspraak wegens dieren mishandeling. Vandaag wordt de landbouwsector mishandeld. Veel boeren en hun families gaan gebukt onder het negatieve beeld dat van hun beroep wordt opgehangen. De wetgeving is te repressief. Blijkbaar wil de overheid een steeds hardere stok achter de deur hebben om de boer te sanctioneren. De media en het onderwijs dragen bij tot het negatieve beeld van de sector. Sommige boeren gaan letterlijk ten onder aan de negatieve beeldvorming.

Het massale boerenprotest in de jaren 70 tegen de Europese landbouwplannen tonen aan dat de boeren al van bij het begin begrepen hadden dat de geplande maatregelen nefast zouden zijn voor de landbouwsector, voor de voedselveiligheid en het leefmilieu. De boeren werden toen echter weggelachen.

Ook in het kader van de BSE-crisis weten de boeren perfect waarmee ze bezig zijn. Reeds in 1990 vroegen de boeren om dierenmeel te bannen uit veevoeder en de import te staken van Engels diermeel. Ze werden echter weggelachen door de bevoegde overheden. Intussen weten we beter : eindelijk is er dan toch een verbod gekomen op het gebruik van diermeel in veevoeder. De landbouwer is echter niet verantwoordelijk voor de BSE-crisis en

mag er dan ook niet voor opdraaien. De Vlaamse regering moet een coherent plan uitwerken op korte en middellange termijn. Een prefinanciering van drie maanden is onvoldoende. Europa heeft de maatregelen opgelegd en moet dan ook maar de gevolgen ervan dragen. Men is er nog steeds niet in geslaagd om een uniforme regelgeving uit te werken in alle landen. Het zou dan ook grotesk zijn om de boeren het gelag te doen betalen. Vlaanderen en de federale overheid moeten aankloppen bij Europa en desnoods zelf de nodige middelen op tafel leggen.

De ministers Gabriels en Happart hebben de boeren al verdedigd op Europees niveau. Minister Dua heeft echter haar verantwoordelijkheid nog steeds niet opgenomen. De Europese landen blijven treuzelen en profiteren zelfs van de in België vrijgekomen markt. Goedkoop vee overspoelt onze markt.

Er moet eindelijk duidelijkheid komen over de kosten van vernietiging van krenge en slachtafval. De overheid moet met het oog op het algemeen belang zelf de financiële gevolgen dragen. Aangezien niemand als verantwoordelijke kan worden aangewezen is dat een logische oplossing. De financiering moet wel beperkt blijven tot een overgangsmaatregel. Alle verantwoordelijken moeten hierover rond de tafel gaan zitten.

Europa danst naar de pijpen van Duitsland en Frankrijk. Binnen Europa bestaat er een geheime agenda dat er in België geen plaats is voor een rendabele landbouw. De maatregel van commissaris Fischler inzake de extensivering van de rundveehouderij past in dit kader. De heer Fischler maakt misbruik van de BSE-crisis om de rundvleesproductie af te remmen. De premie voor mannelijke runderen en zoogkoeien wordt verminderd. Europa treft zo de zwaarst getroffen van de BSE-crisis. De Vlaamse regering reageert echter niet.

Minister Vera Dua : Vlaanderen en Wallonië hebben zich al verzet tegen deze Europese maatregelen.

De heer Jef Van Looy : Wat betekent de vermindering van 1,8 grootvee per hectare in plaats van 2 voor Vlaanderen en de landbouwers ?

Minister Vera Dua : Uit de besprekingen met alle betrokken administraties leiden wij af dat dit geen goede zaak is voor Vlaanderen.

De heer Frans Wymeersch : Zal u deze stelling

ook hardmaken ? Zal u zelf het woord voeren bij de besprekingen met Europa of uw collega Gabriels ertoe machtigen ?

Minister Vera Dua : U weet dat ik, als Vlaams minister, het woord niet kan voeren op Europese ministerraden.

De heer Frans Wymeersch : U kan het wel op andere plaatsen en de daad bij het woord voegen.

De maatregelen van het federale ministerie van Landbouw tegen mond- en klauwzeer zijn hard maar terecht. Het pleit voor de verantwoordelijkheidszin van de boeren dat ze zich strikt aan de regels houden. We kunnen de oproep voor een algemene vaccinatie tegen deze ziekte niet steunen : het is onmogelijk om de volledige Europese veestapel te vaccineren; het zou onze export zwaar hypothekeren omdat er niet meer te bewijzen valt of de antistoffen al dan niet van een besmetting afkomstig zijn. Niet-Europese landen sluiten nu reeds hun grenzen voor import terwijl ze zelf niet vies zijn om gevaccineerde of met hormonen behandelde producten te exporteren. Zowel BSE als mond- en klauwzeer zijn echter via Engeland vanuit overzeese gebieden gekomen.

De Vlaamse boer heeft duidelijk nood aan een sterk kabinet van landbouw dat niet bestaat uit mensen die leefmilieu propageren en toch de boer naar de mond willen praten. Onze minister van Landbouw bleef afwezig op de Europese raad eind februari en was ook bij het uitbreken van mond- en klauwzeer onvindbaar. Toen ze terug opdook, nam ze het op voor één bio-geitenkweker. Nochtans is het voor alle landbouwers in Vlaanderen, zeker voor de familiale bedrijven die meer en meer milieubewust boeren, erg als de dieren moeten afgemaakt worden. De landbouwers weten echter dat het algemeen belang primeert.

Minister Vera Dua : Er is geen preventieve opruiming van varkens en runderen, slechts bij één schijnbaar geval van mond- en klauwzeer. De preventieve slachtingen treffen voorlopig alleen de geiten- en schapensector.

De heer Frans Wymeersch : Nochtans toonde de minister slechts een selectieve verontwaardiging naar aanleiding van één geval. Is de minister misschien alleen de minister van biolandbouw en blijven andere bedrijven in de kou staan ? Het is duidelijk dat we de hype rond biolandbouw moeten relativeren. Ook professor De Kruif, decaan van de

faculteit dierengeneeskunde van de Gentse universiteit, wijst op nadelige effecten voor de gezondheid van sommige praktijken in de biolandbouw.

De minister steekt zich om de haverklap weg achter Europa om de belangen van de boeren niet te verdedigen, maar in Klemskerke verdedigt ze een individueel geval. Gaat zij dit ook doen als ze moet beslissen over de nutriëntenhaltedossiers ?

Vlaanderen heeft nood aan een sterke minister van landbouw die, ook in Europa, opkomt voor alle boeren, en die alle familiale bedrijven maximale levenskansen geeft. De minister had na de dioxinecrisis krediet opgebouwd, de twee daaropvolgende crisissen dreigen haar de das om te doen.

Mede dankzij de inspanningen van de sector, is voedsel nog nooit zo veilig geweest als vandaag. De overheid zal moeten kiezen : wil men nog een rendabele landbouw en welke. De Vlaamse overheid moet ervoor zorgen dat Europa de boer niet naar de slachtbank leidt. De sector zelf moet het vertrouwen van de consument terugwinnen. Daarom moeten de diverse deelsectoren samenwerken en een eigen plan uitwerken. Slechts zo kan men een duurzame en rendabele familiale bedrijven een kans geven. *(Applaus bij het VB)*

- *De heer André Denys, ondervoorzitter, treedt als voorzitter op.*

De heer Bruno Tobbac : Keer op keer heeft men het in het landbouwdebat over de tienduizenden landbouwers, zelden over de vijf miljoen consumenten die die landbouw in stand houden. De BSE-, mond- en klauwzeer- en dioxinecrisis hebben aangetoond dat het landbouw- en voedselsysteem onvoldoende of zelfs verkeerde garanties biedt : de schade die de producenten lijden, wordt zonder probleem vergoed, maar wat de consument op zijn bord krijgt blijft onduidelijk. Tienduizenden dieren kunnen met gemak worden geliquideerd, maar we kunnen niet vermijden dat hun besmette karkassen in de voedselketen terecht komen.

De heer André Moreau : We hebben het inderdaad nog niet over de consument gehad. Om te garanderen dat hij gezond voedsel op zijn bord krijgt, is een uniform Europees importbeleid nodig.

De heer Bruno Tobbac : Ik heb begrip voor de problemen van de veehouders, zelfs als ze wellicht

niet helemaal onschuldig zijn. En ik ben het met minister Gabriëls eens dat het opruimen van een bedrijf even schrijnend is voor een gewone boer als voor een bio-boer. Anderzijds : als men, gedreven door winstbejag, de gezondheid van mensen in gevaar brengt, kan men maar beter een boer zijn; geen enkele andere sector wordt daarvoor door Europa geholpen.

Op zich vind ik het niet eens zo erg dat de landbouw ondersteund wordt maar als men bedenkt dat heel het systeem was opgezet vanuit het oogpunt van de voedselveiligheid, wordt een en ander toch wel bijzonder cynisch. In de hele Europese Unie wordt jaarlijks 1600 miljard frank uitgetrokken voor steun aan de landbouw, aan BSE en mond- en klauwzeer alleen al is de laatste weken 52 miljard frank gespendeerd. Dan heb ik het nog niet over de onrechtstreekse steun die de maatschappij verleent voor het opruimen van al de lasten die aan de landbouw verbonden zijn, bijvoorbeeld via waterheffingen.

Bovendien gaat het leeuwendeel van de Europese en Vlaamse middelen naar het instandhouden van de traditionele grootschalige en industriële landbouw. Tachtig procent van het Europese geld komt terecht bij 20 procent van de boeren. In Vlaanderen gaat, tussen nu en 2006, meer dan 90 procent van de steun naar de traditionele grootschalige industriële landbouw. Slechts 5 procent komt bij de biologische landbouw terecht, het streefdoel voor 2010 is 10 procent.

De heer Eric Van Rompuy : De minister heeft de mond vol over biologische landbouw maar trekt er de komende twee jaar slechts 130 miljoen frank voor uit. Wat weerhoudt u ervan om meer middelen vrij te maken ?

Minister Vera Dua : Het aandeel van de bio-boeren moet inderdaad toenemen. De echte hectaresteen, de eigenlijke hefboom, is echter een federale aangelegenheid, Vlaanderen kan alleen ondersteuning bieden. Overigens vragen de biologische boeren niet zozeer grote sommen geld, als wel dat de randvoorwaarden worden gecreëerd. Europa zou het overmatig subsidiëren van een bepaalde sector trouwens niet aanvaarden. Het is de individuele boer die moet beslissen om over te schakelen naar de biologische landbouw en dat kan pas als die boer er van overtuigd is dat zijn bedrijf daarvoor geschikt is. Tegenover 1998 is het aantal biologische landbouwbedrijven verdubbeld en ik hoop op een substantiële groei tegen het einde van

de regeerperiode. Dat is niet evident, omdat onze landbouw zeer intensief is. Ik hoop veeleer op een algehele gerichtheid op duurzame landbouw.

De heer Jos De Meyer : Bij de bespreking van de begroting 2000 werd aangekondigd dat er vijf bio-ingenieurs aangeworven zouden worden om de omschakeling naar de biologische landbouw te begeleiden. Momenteel is er slechts één in dienst. Dat is het verschil tussen woord en daad.

Minister Vera Dua : Momenteel is er één bio-ingenieur aangeworven. De aanwerving van drie bio-ingenieurs is vastgelegd bij de extra begrotingscontrole.

De heer Bruno Tobbacq : Het gaat erom dat de concurrentielat gelijk gelegd wordt. De realiteit is dat biologische, en dus gezonde, voeding 50 procent duurder is omdat het agro-industriële voedsel door de overheid gesubsidieerd wordt. Het probleem is dat de intensieve landbouw door de subsidiëring in stand gehouden wordt.

De heer Frans Wymeersch : U stelt dat de connotatie van biologisch voedsel gezond is. Is niet-biologisch voedsel de facto ongezond ?

De heer Bruno Tobbacq : Dat zou een spijtige conclusie zijn, maar steeds meer mensen beginnen erin te geloven. Er dreigt een situatie te ontstaan waarin er een circuit van gezond en een van ongezond voedsel is. Ik hoop dat het zover niet komt. Ik pleit er niet voor om alle mogelijke vormen van subsidiëring stopzetten, maar als consument en belastingbetaler wil ik wel waar voor mijn geld. Momenteel slaagt de miljardensubsidiëring er niet om de voedselveiligheid te garanderen. Het komt er dan ook op geld uit te geven op een geloofwaardige manier en een systeem te creëren waarin alleen gezond voedsel een realiteit is. *(Applaus)*

De heer Frans Wymeersch : De heer Tobbacq voedt met zijn tussenkomst de angstpsychose van de bevolking. De uitspraak dat voedsel niet gezond is, tart elke verbeelding. De media en sommige politici blazen de situatie momenteel op en stigmatiseren de landbouw. Hoe kan een landbouwminister dan nog geloofwaardig zijn ?

De heer Eric Van Rompuy : Ik had verwacht dat de heer Tobbacq zijn visie op de afbouw van de agro-industrie en de versterking van de kwaliteitsbewaking zou geven. Ik heb alleen een politiek discours gehoord. Wat is het standpunt van

de regering ? Welke concrete maatregelen stelt de minister op Europees vlak voor ? Hebt u een plan om de subsidies te herbekijken en nieuwe stimulansen te bieden ?

De heer André Moreau : Ik blijf vertrouwen in de traditionele en de biologische landbouw. Ik geloof dat de overgrote meerderheid van de landbouwers in harmonie met de natuur wil werken. Ik ben er zeker van dat de minister dezelfde weg bewandelt. Men kan niet hard genoeg op tafel kloppen om de landbouwers, die het momenteel zeer moeilijk hebben, te verdedigen. (*Applaus*)

Mevrouw Isabel Vertriest : We zouden dit debat kunnen beperken tot commentaar op het crisismanagement, maar dat kan de bedoeling niet zijn. Maar de roep om de landbouw te hervormen klinkt - gezien de opeenvolging van crisissen volledig terecht - steeds luider. Waarom leidt elk incident tot een crisis ? Het antwoord op die vraag is niet eenduidig, maar schetst wel de problemen waarmee de landbouw kampt. Schaalvergroting, specialisatie, productiedruk, globale concurrentie verplichten landbouwers toegevingen te doen op het vlak van kwaliteit en volksgezondheid.

Ondanks de gestegen productie, daalt het inkomen van de landbouwers. De grote concurrentiestrijd om pluimvee vanuit Europa naar Afrika te exporteren is nefast voor het landbouwersinkomen en de voedselkwaliteit. Daarnaast proberen we Aziatische markten te veroveren met broel. Het gaat zelfs zo ver dat exportslachthuizen gewoonweg speculeren op die markt zodat de minste marktverstoring voor problemen zal zorgen.

Vlees is big business geworden en dat straalt af op de sector. Het zorgt er bovendien voor dat de consument stilaan vervreemd raakt van de sector en onbekend maakt onbemind. De consument wordt ook steeds kritischer en hecht meer en meer belang aan gezondheid. Bovendien wordt heel deze vertrouwenscrisis versterkt door de media. En zo ontstaat de indruk dat we van de ene crisis in de andere vervallen.

De globale structuur van de huidige landbouw, werkt dat bovendien in de hand. Het aantal dieren neemt toe en bovendien worden die dieren van de ene markt naar de andere vervoerd. Waar ziekten vroeger lokaal waren, zorgen ze er nu voor dat dieren massaal afgeslacht moeten worden. Bovendien is er een andere oplossing voor mond- en klauwzeer. Zowel Nederland als Portugal vragen de

dieren opnieuw te vaccineren. Ook België vraagt opnieuw beperkte vaccinaties toe te laten.

De heer Erik Matthijs : Wat is uw standpunt ?

Mevrouw Isabel Vertriest : We moeten nagaan of een beperkte vaccinatie het probleem kan oplossen.

De heer Erik Matthijs : Kringvaccinatie is maar een noodmaatregel, terwijl een jaarlijkse vaccinatie onze concurrentiepositie aantast.

Mevrouw Isabel Vertriest : Daarom moeten we nu beperkt vaccineren om vervolgens na te gaan of permanente vaccinaties nodig zijn.

Minister Vera Dua : We mogen naar aanleiding van de huidige crisis niet beslissen om plots permanente vaccinatie opnieuw toe te laten. We moeten de wetenschappers eerst hun werk laten doen om vervolgens op basis van hun bevindingen te beslissen. Vergeet bovendien niet dat permanente vaccinatie verboden werd om economische redenen.

De heer Erik Matthijs : Wij moeten toch het Europese beleid volgen.

Minister Vera Dua : Die beslissing moet uiteraard op Europees niveau genomen worden. Ook op Europees vlak mag men niet langer puur economisch denken.

Mevrouw Isabel Vertriest : Industriële landbouw heeft negatieve gevolgen voor ons milieu. Het is maatschappelijk de meest belastende factor na het verkeer. De consumenten gaan evenmin vrijuit. Ze verzetten zich tegen prijsstijgingen ook al wordt het deel van ons inkomen dat aan voeding besteed wordt kleiner en kleiner.

Minister Dua werkt aan een duurzaam landbouwbeleid, zoals gevraagd in het regeerakkoord. Ik vraag haar uitdrukkelijk om daar ook op Europees vlak voor te pleiten. Het kan toch niet dat het Europese landbouwbeleid nu nog gebaseerd is op doelstellingen uit de jaren 50. We hebben een aantal voorstellen om die doelstellingen te hervormen. Landbouw moet voortaan gericht zijn op kwaliteit en plattelandontwikkeling, en de natuurlijke hulpbronnen beheren. Landbouw moet zorgen voor gezond en veilig voedsel. Het vertrouwen van de klant moet hersteld. Landbouw moet opnieuw in handen komen van de boeren en respect opbrengen voor het dierenwelzijn. Omdat exportsubsidies in het belang zijn van de

landbouwindustrie moeten we die afschaffen. We kunnen die middelen beter gebruiken om de kwaliteit te verbeteren en om de regionale markten te ontwikkelen.

De grondgebonden veehouderij moet gestimuleerd worden. Grasweiden moeten meer worden ondersteund dan maïsakkers. De productie van plantaardige eiwitten moet worden gestimuleerd. Het Blair House-akkoord moet worden opgeblazen. Ook in Frankrijk en Duitsland gaan stemmen in die zin op. Vlaanderen moet een signaal geven door de omschakeling naar grondgebonden veehouderij te ondersteunen.

Door een verfijning van de premies is afstemming op het milieubeleid mogelijk. De doelstellingen van duurzame landbouw en natuurontwikkeling kunnen elkaar zo versterken. Weidepremies kunnen variëren naargelang het gaat om botanisch beheer of om gras- en klaverweiden in landbouwgebied.

De regionale markten moeten uitgebouwd worden. Dat zal het inkomen van de boer ten goede komen.

De heer Erik Matthijs : Er bestaan nu toch al regionale markten in zowat elke gemeente ?

Mevrouw Isabel Vertriest : De afstand tussen producent en consument moet verkleind worden. Door tussenschakels uit te schakelen wordt de winstmarge van de landbouwer groter.

Mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever : In de praktijk vraagt de boer aan de consument veelal dezelfde prijs als aan bijvoorbeeld de melkhouderij.

Mevrouw Isabel Vertriest : Door de afstand tussen producent en consument te verkleinen zal het vertrouwen van de consument groeien. De consument is bereid om daarvoor meer te betalen. Het CERDUS-label van de VLAM blijkt onvoldoende garanties te bieden. Dat komt de vertrouwenscrisis bij de consumenten niet bepaald ten goede. Het is zeer belangrijk dat een kwaliteitslabel voldoende garanties biedt.

Crisissen zijn scharniermomenten : men moet verder gaan dan alleen maar symptoombestrijding. Vlaanderen heeft in het regeerakkoord daarom gekozen voor een duurzame landbouw. De volksgezondheid moet absolute voorrang krijgen. Gezondheid, milieu en landbouw kunnen hand in hand gaan. Samen met de Europese groenen vragen we de EU en de minister dit landbouwbeleid zo snel

mogelijk op te starten. (*Applaus bij de VLD, de SP, AGALEV en VU&ID*)

De heer André-Emiel Bogaert : Ik zal me beperken tot de maatregelen van de Vlaamse regering naar aanleiding van de recente landbouwcrisis. Daarbij zal ik aantonen dat de Vlaamse minister haar werk wel degelijk goed doet, in tegenstelling tot de bevoegde federale minister. De Vlaamse bevoegdheid is veel te beperkt. Europa en het federale niveau hebben het grootste deel van de bevoegdheden in handen. De minister kan slechts roeien met de riemen die ze heeft.

De heer Francis Vermeiren : Het Lambertmontakkoord zal hier een oplossing bieden.

De heer André-Emiel Bogaert : Het Europese landbouwbeleid is verouderd. De BSE-crisis heeft de gebrekkige besluitvorming in Europa aan het licht gebracht. Het Europees Parlement mag zich niet in het debat mengen; de Europese Commissie heeft de pedalen verloren en slaagt er niet in een eensgezind standpunt naar voren te schuiven. Daarom volgen de lidstaten hun eigen weg.

De maatregelen van minister Gabriëls zijn correct, maar hij voert geen preventiebeleid. Hij zegt terecht dat er op Europees niveau veel moet veranderen maar heeft nog geen voorstellen gedaan. Europa zit gekneld tussen Duitsland, dat wil dat landbouw meer marktconform georganiseerd wordt en Frankrijk, dat zo veel mogelijk subsidies wil behouden.

De bevoegde commissie van het Vlaams Parlement heeft tal van hoorzittingen en debatten over het onderwerp gehouden. Ik heb toen gevraagd of alle fracties achter de maatregelen die de minister aankondigde, stonden.

De heer André Moreau : Minister Gabriëls voert de richtlijnen van de Europese Unie uit. Welke maatregelen zou u nog nemen ?

De heer André-Emiel Bogaert : Ik zou mij niet beperken tot het zeggen dat het anders moet maar ook zeggen hoe dat moet. Vandaag heb ik gehoord dat zij de prefinanciering tot 3 maanden willen financieren. Het gaat over ongeveer 150 miljoen frank. Volgens de heer Denys vraagt dit moed. Het vraagt enkel moed om een maatregel te financieren met middelen van burgers of sectoren. Ik kan wel gedeeltelijk akkoord gaan met deze maatregel omdat andere Europese landen ook financieren en er geen eenvormig beleid is.

Wat bedoelt de Vlaamse regering precies met het begrip sector ? Zal de Vlaamse regering opteren voor de oprichting van een fonds, werken via een milieubeleidsvereenkomst of een fonds gekoppeld aan een protocol. De minister stelde dat, indien de kosten zouden doorgerekend worden, de consument amper 2 procent meer zou betalen. Hierdoor krijgt men wel de garantie op veilig voedsel.

De landbouwsector staat in voor 95 procent van ons voedsel. Daarom gaan zowel de minister als Europa uit van twee componenten : volksgezondheid en marktmaatregelen.

Wat bedoelt de minister als ze zegt dat de markt zich herstelt ? Wil ze dat de markt zich herstelt zoals voorheen. Wil ze enkel de kwalijke gevolgen beperken of wil ze de markt aanpassen aan nieuwe inzichten ? De minister zegt dat het besluit niet gemakkelijk was en motiveert het door te zeggen dat 3 maanden betalen minder kost dan 6 maanden. Dat is onvoldoende. Het marktconform werken moet geregeld worden door de commissie Dierlijk Afval. Zij moeten besluiten of er een permanent fonds komt of een milieubeleidsvereenkomst. Wat zal er gebeuren na 15 maart, als de drie maanden voorbij zijn ? Naar het schijnt zijn bepaalde actoren niet bereid de op stapel staande overeenkomst te ondertekenen. De beslissing van Europa om geen dierlijk afval meer te verwerken in diermeel zal allicht verlengd worden na juli en misschien zelfs structureel worden. Welke beslissingen zal de commissie Dierlijk Afval nemen ? Komt er een permanent fonds of zullen de kosten doorgerekend worden naar de consument ?

Bij de vernietiging van de kringen werden een aantal maatregelen op federaal niveau stopgezet. Dat zou Vlaanderen 500 miljoen frank kosten en hierin is niet voorzien in de begroting. Kan de minister hierover duidelijkheid geven ?

Het internationaal spel gaat het Vlaams petje soms te boven, daarom moeten we gedurende het Belgische voorzitterschap resultaten boeken inzake de landbouw. Hierbij moeten we het midden houden tussen de perceptie van consument en producent, tussen emotie en wetenschap. Ik hoop dat het antwoord van de Vlaamse regering ons hierin zal sterken. *(Applaus bij de VLD, de SP, AGALEV en VU&ID)*

De heer Jos Bex : Ik wil ervoor pleiten dat men niet de indruk zou wekken dat men een bepaalde groep van de landbouwsector bevoordeelt. Langs de andere

kant wil ik de mensen uit de traditionele landbouw ertoe aanzetten om zich niet telkens aangevallen te voelen als er terechte kritiek wordt geuit op de agro-industrie.

Momenteel is er 2 procent biolandbouw in Vlaanderen. Het streefdoel is 10 procent in 2010. Biolandbouw vraagt echter veel grond en aangepaste gebouwen maar ook een mentaliteitswijziging bij de landbouwers die krachtvoer, antibiotica en kunstmest moeten afzweren. Daarenboven moeten zij over voldoende financiële middelen beschikken om de omschakeling te overbruggen. De landbouwers moeten soms twee jaar op subsidies hiervoor wachten. Dat is te lang.

Heeft men zicht op het aantal bedrijven dat in aanmerking komt voor overschakeling naar de biologische landbouw ? Welke mensen zetten die stap ? Niet zozeer de productie moet gesubsidieerd worden dan wel de overname en de investeringen bij de start van het biobedrijf.

Wat is het economisch nut van de dierentransporten doorheen Europa en de wereld ? Zou het niet wenselijk zijn een quarantainesysteem op te leggen voor dieren die van het ene land naar het andere worden getransporteerd voor fokdoeleinden ?

De discussie tussen Frankrijk en Duitsland verdeelt eigenlijk de hele Europese Unie : heel wat landen steunen Frankrijk in zijn pleidooi voor de voortzetting van de huidige subsidiepolitiek, de landen die Duitsland steunen willen dit net niet.

België zit in twee kampen : Wallonië wordt meer gesubsidieerd dan Vlaanderen. Vlaanderen zit in het Duitse kamp. Toch zal ons land, gelet op het nakende EU-voorzitterschap, positie moeten kiezen.

In functie van de Belgische dualiteit zal de rol van de Vlaamse landbouwminister in het kader van de komende regionalisering zeer belangrijk zijn. *(Applaus)*

Minister Vera Dua : In het najaar van 2000 heeft Europa beslist dat het gebruik van diermeel in veevoeder vanaf 1 januari 2001 zou verboden worden. Het betrof hier een voorlopige maatregel van 6 maanden, maar die zal allicht verlengd worden. De maatregel werd in ons land van toepassing via een koninklijk besluit en kwam, omdat het een afvalprobleem betrof, bij de gewesten terecht. De opkoopregeling en de testen vergden een federale oplossing.

De Vlaamse regering heeft minister Gabriels gevraagd Manuport op te vorderen. Reeds drie maand wordt daar diermeel gestockeerd. We hebben beslist gedurende drie maanden de kosten voor de opslag en vernietiging van diermeel, met een maximum van 50.000 ton, te prefinancieren. We doen een aparte tegemoetkoming, voor meer dan honderd procent, voor de rundveesector.

De Vlaamse regering heeft ook zeer sterk aangedrongen op een harmonisatie van de maatregelen op Europees vlak.

De heer Jef Van Looy : Wat bedoelt u met een tegemoetkoming van meer dan 100 procent ?

Minister Vera Dua : We komen niet tussen in de ophaal- en aanmaakkosten. We hadden de kosten geraamd op 300 tot 350 frank. We gaan gedurende drie maand de kosten aan het Sanitair Fonds betalen. Die bedragen 410 frank.

De heer Jef Van Looy : Wat doet u met de kosten voor de aanmaak van diermeel ?

Minister Vera Dua : Die wordt globaal gefinancierd.

De heer Jef Van Looy : Er is een rekening gestuurd die 1000 frank hoger was.

Minister Vera Dua : Dat was een betwiste factuur. Er is afgesproken dat er voorlopig geen facturen meer naar de boeren gestuurd werden. Die maatregel gold voor drie maanden. Daarna moest een structurele oplossing gezocht worden : de kostprijs moet in het circuit gebracht worden, maar niet ten koste van de landbouwers. Dat is het standpunt van de Interministeriële Conferentie Landbouw.

Vorig jaar is de opheffing en de verwerking van de krenge volledig gefinancierd door de federale overheid. Nu betalen de landbouwers een soort abonnement, in totaal 150 miljoen frank. De kost voor de ophaling en de verwerking bedraagt 500 miljoen frank. Waar halen we de resterende 350 miljoen frank ? Er ligt een voorstel ter tafel waarbij de Vlaamse regering zou instaan voor de bijkomende kosten als prefinanciering. Voor de landbouwers is het probleem voor 2001 dus opgelost.

De heer Jef Van Looy : U had in september toch een soort akkoord met de landbouwers. Zegt u dat nu op ?

Minister Vera Dua : We werden met de beslissing van de federale regering geconfronteerd op het moment dat de begroting al opgemaakt was. We willen de zaak niet afwentelen op de landbouwers, zoniet stimuleren we een ontwijkgedrag. Wallonië draagt de volledige financiering van het krengeprobleem.

De belangrijkste richtlijn van de Vlaamse regering in verband met een structurele oplossing is dat de sector daar zelf voor moet zorgen : de overheid kan niet instaan voor de afvalkosten van de sector.

We hebben zeer veel vergaderd met de uitgebreide Commissie voor Dierlijk Afval. Daarin zetelen : het vleesvervoer, de distributie, de ophalers, de verwerkers en de slachters.

Dat heeft geresulteerd in een protocol. De kosten worden niet doorgerekend aan de producenten. Voorts wordt er een solidariteitsfonds opgericht. Ook wordt onderzocht hoe de krengeproblematiek in het solidariteitsfonds opgenomen wordt. Het grootste deel van de landbouworganisaties gaat akkoord met het protocol. De Boerenbond en de VEP zijn echter tegen omdat men vreest dat het protocol problemen geeft voor de export.

We hebben aan alle betrokkenen een brief gestuurd om het protocol te ondertekenen en we vragen aan diegenen die rechtstreeks bij de export betrokken zijn, om een voorstel uit te werken om hun concurrentiepositie veilig te stellen. De positie van de Boerenbond kadert in de ambitie om te komen tot een verhoging van de BTW op de voedselproductie. Ik ben geen tegenstander van de maatregel, maar de vraag is of op federaal vlak de politieke wil aanwezig is. Het protocol beschermt de landbouwers in afwachting van een dergelijk fonds.

De heer Jef Van Looy : U garandeert dat de kosten niet doorgerekend worden aan de boeren.

Minister Vera Dua : De sterkte en de zwakte van het protocol ligt in het engagement van alle partners.

De heer Jef Van Looy : Gaat de prijs niet zakken als het vlees geïmporteerd wordt ?

Minister Vera Dua : Wegen de economische belangen dan zo sterk door ?

Minister Gabriels heeft de Europese maatregel over mond- en klauwzeer uitgevoerd. In België zijn er geen gevallen vastgesteld en daarom wordt de

transportmaatregelen versoepeld. Het debat over de vaccinatie moet op Europees vlak gevoerd worden. Als we grootschalige vernietigingen kunnen vermijden, moeten we dat ook doen.

Wat de administratieve vereenvoudiging betreft heb ik me geëngageerd om tegen het einde van 2001 met concrete resultaten over de brug te komen. Een harmonisering is belangrijk zodat boeren gegevens kunnen doorgeven via één formulier en één loket. Het is niet eenvoudig om alles op elkaar af te stemmen, maar ik denk dat we erin zullen slagen.

Voorts getuigt het van behoorlijk bestuur dat we MAP-vergoedingen gekregen hebben. Ik beklemtoon dat ik de minister van alle boeren ben.

Ik besteed wel aandacht aan de problemen van de biologische landbouwers. Het is belangrijk dat ook de niet-biologische landbouwers zich inschrijven in duurzame ontwikkeling. Het zou een groot succes zijn als tien procent van de landbouwers omschakelt. Zeker voor de varkenshouderij is een dergelijke omschakeling niet evident. Daarom geven we voor die sector specifieke steun. Over het algemeen zijn het jonge en grondgebonden landbouwers die naar de biologische landbouw omschakelen.

De heer Jef Van Looy : Is het correct dat men in de biologische landbouw geen antibiotica mag gebruiken ?

Minister Vera Dua : Het is evident dat antibiotica als groeibevorderaar verboden is.

Men vraagt me om een actievere rol te spelen in de Europese ministerraad. Minister Gabriels is de woordvoerder. Elke ministerraad wordt grondig voorbereid zowel op administratief als ministerieel vlak. Mijn Waalse collega is inderdaad al een paar keer op een Europese ministerraad aanwezig geweest. Ik heb aan minister Gabriels de intentie kenbaar gemaakt dat ik de volgende wil bijwonen.

Iedereen is het erover eens dat de landbouwers moeilijke tijden meemaken en dat het Europese landbouwbeleid mank loopt. Toch ben ik ervan overtuigd dat het Europese landbouwbeleid behouden moet blijven.

De basisdoelstellingen van het Europese landbouwbeleid moeten wel gemoderniseerd worden. Het beleid kende ooit een enorm succes maar botst nu op zijn beperkingen. Daarenboven is men er niet in geslaagd het inkomen van de

landbouwers te verzekeren, waardoor we nu met een opvolgingsprobleem kampen. De consument mengt zich ook meer en meer in het debat. Hij komt niet alleen op voor veilig voedsel, maar heeft ook een uitgesproken mening over de productiemethodes en de gevolgen voor het milieu. We moeten de consument meer aan bod laten komen.

Ik ga er altijd vanuit dat landbouw in de eerste plaats gericht is op voedselproductie. Als we dit voor ogen houden, zal ons beleid verbeteren. Nu is men alleen maar geïnteresseerd in wereldwijde speculatie. Bovendien zijn we een aantal basisprincipes uit het oog verloren. Zo is een koe een vegetariër en geen kannibaal. De BSE-crisis is daar de weerslag van. In het Vlaams regeerakkoord pleiten we dan ook voor een duurzame landbouw die rekening houdt met de beperkingen van ons milieu, de kwaliteit van ons voedsel en de landbouwer een goed inkomen garandeert. Zelfstandige, grondgebonden bedrijven kunnen dat beter realiseren dan de agro-industrie. Ook op Europees debat zullen we moeten kiezen tussen massale productie van grondstoffen en kwaliteitsvolle productie van voedsel.

Als voorbereiding op het Belgische voorzitterschap, zullen de verschillende Belgische landbouwministers een gezamenlijk standpunt formuleren over een aantal heel concrete dossiers. De suggestie van mevrouw Vertriest om gras en klaver te steunen in plaats van maïs, vind ik interessant. Het Blair House-akkoord in twijfel trekken, zal moeilijk. Toch lijken een aantal zaken - zoals de productie van eigen eiwitbronnen - opnieuw mogelijk te worden. Dat akkoord blijft nadelig voor Europa.

Door beheerslandbouw te stimuleren en de maatschappelijke rol van de landbouwer te valoriseren, zorgen we voor een bijkomend inkomen. Hoeveverwerking en -verkoop kan de afstand tussen producent en consument verkleinen waardoor de steun voor landbouw opnieuw zal groeien. (*Applaus*)

De voorzitter : De bespreking is gesloten.

Moties van aanbeveling

De voorzitter : Door de heer Vermeiren enerzijds, en door mevrouw Merckx-Van Goey en de heer Van Looy anderzijds, werden tot besluit van dit actualiteitsdebat moties van aanbeveling aangekondigd. Ze moeten uiterlijk donderdag 22 maart 2001 om 17 uur zijn ingediend.

Het Parlement zal zich daarover tijdens een volgende plenaire vergadering uitspreken.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

Wij komen opnieuw bijeen op dinsdag 27 maart 2001 om 14 uur en op woensdag 28 maart 2001 om 10 uur en 14 uur. (*Instemming*)

- *De vergadering wordt gesloten om 17.53 uur.*

BERICHTEN VAN VERHINDERING

Gilbert Bossuyt, Niki De Gryze, Anny De Maght-Aelbrecht, Marijke Dillen, Miel Verrijken, Johan Weyts : gezondheidsredenen ;

Koen Helsen : buitenslands ;

Johan De Roo, Jean Geraerts, Dominiek Lootens-Stael, Cis Schepers : ambtsverplichtingen.

